

27. AARG. N° 7.

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

5. April 1927.

NORMERINGSLOVEN

Foruden den Spænding, hvormed alle Tjenestemændene i Øjeblikket følger Lovforslagene om Nedskæringerne og om Ændringerne af Tjenestetidsreglerne, har vi Lokomotivmænd haft en Spænding vedrørende Normeringslovens Behandling.

Den Overenskomst, som Organisationen indgik med Minister Friis-Skotte om Betjening af Rangerlokomotiverne, gav, som vi allerede tidligere har omtalt, Anledning til, at vi, da Normeringsloven blev forelagt, og den aftalte Ordning ikke var blevet respekteret i Forslaget ved Krav om Bevillingerne, som kunde opfylde Ordningens Betingelser, maatte mene, at vi stod overfor en Situation, hvor den nuværende Regering vilde berede Vanskeligheder.

Foreningens Henvendelse til de forskellige politiske Partier i Forbindelse med Organisationens Ledelses Foretræde for Lønningsudvalget samt Drøftelser med Ministeren, resulterede i et Samraad mellem Lønningsudvalget og Ministeren, hvori Ministeren fremsatte et Ændringsforslag saalydende:

Efter at Generaldirektoratet for Statsbanerne paa Grundlag af nærmere anstillede Under søgelser og Forhandling med den paagældende Organisation havde bestemt sig til i Løbet af tre Aar at søge gennemført en Ordning, ifølge hvilken samtlige eenmandsbetjente Rangermaskiner skulde betjenes af Lokomotivførere, medens man til Gengæld inddrog Tomandsbetje-

ning paa nogle Rangermaskiner og forhøjede det daglige Maksimum for sammenhængende Rangertjeneste paa eenmandsbetjente Rangermaskiner, blev der paa Normeringsloven for Finansaaret 1926—27 givet Hjemmel til at udnævne 74 Lokomotivførere, idet man paaregnete udover denne Bevilling at skulle søge Hjemmel i hvert enkelt af de to følgende Aar til Udnævnelse af yderligere 60 Lokomotivførere — jfr. Anmærkningen til Pkt. 41 i Forslag til ovennævnte Lov, Rigsdagstidende for 1925—26, Tillæg A. Sp. 4696—97.

Ministeriet for offentlige Arbejder har imidlertid nu meddelt, at det mener at kunne gennemføre den omhandlede Ordning fuldt ud ved Udnævnelse af yderligere i alt 38 Lokomotivførere, idet man i den ommeldte Rangerfører-tjeneste anvender de Lokomotivførere, man regner med at faa overtallige ved de personalebesparende Foranstaltninger af forskellig Art (Ændringer i Tjenestetidsreglerne m. v.), der paatænkes gennemført.

Under Henvisning til foranstaaende tillader jeg mig med Bemærkning, at nærværende Forslag ikke har været forelagt Lønningsraadet, at anmode det ærede Udvalg om paa mine Vegne ved 2den Behandling i Folketinget af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1927—28 at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 1. Ændringer i og Tilføjelser til Tjenestemandsslovens 2den Del. Afdeling 15. a. Statsbanerne.

Til § 508: Som nyt Nummer tilføjes: Antallet af Lokomotivførere forøges med 38 til 991.

Som Lokomotivmændene af dette Ændringsforslag vil se, foreslaar Ministeren en Bevilling paa 38 nye Lokomotivførere, idet han dog samtidig gør opmærksom paa, at han regner med allerede nu at kun-

ne gennemføre den mellem fhv. Min. Friis-Skotte og Organisationen omtalte Ordningens Principper med Førere paa samtlige Rangerlokomotiver, og at han kan gøre det fuldt ud med denne mindre Bevilling paa 38 Lokomotivførere derved, at han paaregner ved forskellige Personalebesparelser og Foranstaltninger: Ændring i Tjenestetidsreglerne m. m. at faa saa mange Lokomotivførere ved Strækningstjenesten og Reservehold tilovers, at samtlige Rangerlokomotiver derefter kan besættes med Førere.

Naar man ved, at Ordningen som saadan lød paa 60 Førere i Aar og 60 Førere næste Aar, og Ministeren gennem sit Ændringsforslag allerede nu giver Udtryk for at kunne gennemføre Ordningens Principper, vil det med andre Ord sige, at Ministeren eller rettere Generaldirektoratet ser sig i Stand til at spare en ca. 80 Lokomotivførere ved de nu bestaaende Ture, som saaledes skal overføres til Rangertjenesten. Vi skal ikke her opholde os nærmere ved de i Ændringsforslaget paaregnede Besparelser, men kun understrege, at omsider — efter mange Aars stræbsomt og taalmodigt Organisationsarbejde, og vi kan føje hertil paa Trods af vor højtærede Maskindirektørs Mening, — er det nu fastslaaet saavel af en socialdemokratisk som af en af Venstres Ministre og med Rigsdagens Bifald, at vore Rangerlokomotiver skal betjenes af Lokomotivførere. Vi kan med Glæde og med organisationsmæssig Stolthed understrege denne Kendsgerning, som nu er gennemført paa Trods af mindre god Vilje fra de Faktors Side, som man dog skulde mene stod os nærmest og forstod vore Vilkaar.

Vi har nu tilbage at se, hvorledes Ministeren eller rettere Generaldirektoratet vil være i Stand til at spare ca. 80 Lokomotivførere. Vi for vort Vedkommende er fuldkommen klare over den meget vanskelige Situation, vor Etat i Øjeblikket befinder sig i, og vi vil ogsaa være virksomme for og redebonne til at medvirke til forstandige besparende Dis-

positioner, men vi vil ogsaa vide med den største Kraft, som Organisationen besidder, at modarbejde enhver Disposition, som betyder Forringelse af Sikkerheden paa de danske Statsbaner, og som vi med vort Kendskab til Jernbanelivets praktiske Drift, dets Foreteelser og Vilkaar saavel under Kørslen paa Linierne som paa Rangerpladserne skønner kommer i Fare.

»Dick«.

SITUATIONEN

Den Situation, som siden Slutningen af Januar viste sig for Tjenestemændene i Regeringens omfattende Bestræbelser for at nedskære Lønningerne og øge Tjenestetiden samt at naa til Afskedigelser af overkomplette Tjenestemænd, har siden bestaaet; udover hvad vi tidligere har omtalt, er der for saa vidt i de sidste 14 Dage ikke sket noget nyt, i hvert Fald ikke noget som officielt er traadt frem, og hvorpaa man vil være i Stand til at kunne drage Slutninger hverken af økonomisk eller politisk Natur.

Hvad Lønsspørgsmaalet angaar, blev Regeringens Nedskæringsforslag efter Folketingets første Behandling af dette, og som vi i forrige Blad omtalte henvist til Rigsdagens Lønningsudvalg. Rigsdagens Lønningsudvalg har ikke været uden Beskæftigelse, det har holdt mange Møder, men ingen af disse Møder har været beskæftiget med Regeringens Nedskæringsforslag vedrørende Tjenestemændenes Lønninger, kun Normeringsloven har beskæftiget det høje Udvalg.

Som det var at vente, vilde Udvalget ikke heller blive beskæftiget med Spørgsmaalet, før Venstre og det konservative Folkeparti ved specielle Drøftelser var naaet saa langt frem, at de enten kunde optræde enigt i Udvalget, eller ogsaa at Højre, hvis Enighed med Venstre ikke kunde naas, kunde fremsætte sit Forslag som Ændring til Regeringens Forslag i en saadan Form, at det for det første kunde

samle hele det konservative Folkeparti, og for det andet vilde give Venstre Betænkkeligheder ved at gaa imod.

Bestræbelserne udenfor Udvalget har sikkert været store og mange. De konservative Folketingsmænd, som endnu har Sympati for og Forstaaelse af Tjenestemændenes lønningsmæssige Behandling og deres Værdi for Samfundets Maskineri, har udfoldet megen Energi for at naa til et Ændringsforslag, hvor et skyldigt Hensyn til den nuværende Depressionsperiode og til Regeringens Krav om Nedsættelse af Lønningerne kan finde Udtryk, dog med billig Hensyntagen til Tjenestemændenes Interesser. Vi har saaledes ladet os forlyde med, at Arbejdet koncentrerer sig om en ekstraordinær Nedsættelse af vore nugældende Lønninger med 2 eller 3 Portioner af Dyrtidstillæget og 1 Portion af Konjunkturtillæget eller med 2 Portioner af Dyrtidstillæget og 2 Portioner af Konjunkturtillæget. Det rent løntekniske ved en saadan Lønnedsættelse giver sig forskellige Udslag for Satserne i de særlige Ydelser, som det ogsaa er Hensigten at nedsætte, og herom overvejer og forhandler man; derimod ser det ud til, at det konservative Folkeparti meget bestemt og afgjort stiller sig som Modstandere af Ændring i Principperne for Beregning af de særlige Ydelser, og hvis det konservative Folkeparti blot paa det Omraade kan vise Fasthed, vil det dog i hvert Fald paa det Omraade kan vise Fasthed, vil det dog i hvert Fald vise nogen Vilje overfor den Del af Regeringens Forslag, som afgjort raaber højest paa Retfærdighed.

I en Række Aviser har man læst om det konservative Folkepartis Ændringsforslag, som vilde indeholde Besparelser til et Beløb paa ca. 16—18 Mill. for indeværende Finansaar; man skal ikke fæste Lid til disse Tal, thi det er Tal, som skal være grebet ud i Luften, men i Løbet af en 8—10 Dage, antagelig før Paaske, vil Tjenestemændenes Organisationer sikkert blive nærmere bekendt med de Linier og de Planer, som det konservative Folkeparti

har vedrørende sine Ændringsforslag til Regeringens Nedsættelsesforslag.

De Bestræbelser, som Regeringen næst efter Nedsættelsen af Lønningerne tilsigter, er en Forlængelse af Tjenestetiden, og dette har ligeledes sat en Række Rygter i Gang, vel har vi været vidende om, at man saavel i Distrikternes Kontorer som i Generaldirektoratet og Ministeriet i de sidste Par Maaneder har arbejdet paa Ændringer af Tjenestetidsreglerne; mange Drøftelser, mange Overvejelser har fundet Sted om dette Spørgsmaal dels mellem Afdelingslederne og Generaldirektøren og dels mellem Ministeriet og Generaldirektoratet og andre Etatschefer. Der har saaledes været stærk Tale om, at Normerne skulde ændres, saaledes at 8-Timers Normen skulde blive 9 Timer, 9-Timers Normen 10 Timer og 10-Timers Normen 11 à 12 Timer, og at Kontorpersonalets Kontortid skulde hæves fra 7 til 8 Timer. Vi mener nu at være i Stand til efter sikkert Forlydende at kunne oplyse, at de nuværende Normer 8, 9 og 10 Timer ikke vil blive forandrede; som Følge heraf vil der heller ikke blive ført Forhandlinger om Ændringer i Hovednormerne for Statens Tjenestemænd. Disse Forhandlinger skulde i saa Fald have fundet Sted i Finansministeriet, men der vil nu blive ført Forhandlinger mellem Organisationerne og Generaldirektoratet om Ændringer i de specielle Tjenestetidsregler, som er gældende og afpasset efter Jernbaneetatens Forhold.

Hensigten med disse Ændringer er selvfølgelig at udnytte Tjenestemændene saa stærkt som overhovedet muligt for at fremkalde Besparelser, som igen vil kunne medføre Afskedigelser af overflødigt Personale, selvfølgelig i første Række af de ikke fastansatte Tjenestemænd.

De første Beregninger over, hvormange der kunde afskediges ved De danske Statsbaner, lød paa 3—4000 Mand, ved de senere Beregninger gled Tallet imidlertid ned til 1500 Mand, men dette Tal, som ikke tilfredsstillede Ministeren, der krævede en større Besparelse, naaede ved fornyede

Overvejelser op til noget over 2000 Mand; men med den udvidede Køreplan og efter vel nok nøje Overvejelse af det Sikkerhedsmoment, som er afgørende for Tilliden til den Bedrift, der hedder De danske Statsbaner, siges der nu, at Resultatet af de paatænkte ændrede Tjenestetidsregler skulde blive ca. 1400 overkomplette Tjenestemænd, fordelt paa saa at sige alle Kategorier indenfor Etaten. Forhandlingerne om Ændringerne i de bestaaende Tjenestetidsregler vil ikke finde Sted i den kommende Uge, da Generaldirektøren er rejst til Tyskland, derefter har vi Paaskeugen, hvori der heller intet vil ske, men umiddelbart efter Paaske kan man vente, at Forhandlingerne vil blive paabegyndt, som skal danne Grundlaget for de Tjenestefordelinger, som Sommerkøreplanerne vel skal tilrettelægges efter.

Det kommende Delegeretmøde kan derfor paaregne at faa forelagt i frisk Tilstand ikke alene de paatænkte Ændringsforslag til Regeringens Nedsæringsforslag af Lønningerne, men ogsaa Ændringsforslagene til de bestaaende Tjenestetidsregler.

»Tilhøreren«.

I TANKER

— — Der er Foraar i Luften. Hvor man ser sig om begynder Livet at myldre frem og bebuder, at vi gaar Sommeren i Møde, Sommeren med Solskin og nyt Haab, med Lise for Vinterens Kulde og Besværigheder. Jeg sidder netop og nyder den dejlige Udsigt over Sundet med den blaa Himmel sommerligt genspejlet i Vandet. Byen paa den anden Side ligger venligt og bader sig i den milde Eftermiddagssol, den koketterer ved at sende Refleksér fra Vinduerne tilbage.

Et skønt Billede. —

Der stiger Damp i Vejret der ovre, det er fra et Tog, et Jernbanetog, et af dem, der gennem to Menneskealdre har været Bindeleddet mellem By og Land, har været i uadskillig Forbindelse med

Bybeboernes Jul paa Landet med »rigtig« Julestemning og Kanekørsel, Bindeleddet med Sommerferiens Glæder og med manges uforglemmelige Barndoms minder om Besøget hos Bedstemoder paa Landet med Køreturen til Stationen og den smukke, lidt gammeldags Buket af Kejserkroner, Bonderoser, blaa Perleblomster isprængt med Mahogniblade og duftende Ambra.

— — —
Og saa vil disse Landevejsgespenster gøre os Rangen stridig.

Der maa ske noget, saa Jernbanerne kan hævde sig i Kapløbet. Der tales saa meget om Takstnedsættelser og om tomme anden Klasses Kupeer; var det ikke klogt at nedsætte Taksterne paa anden Klasse, der findes sikkert et stort Antal blandt de Rejsende paa tredje Klasse, som gerne betaler, skal vi sige en halv Gang mere for at benytte anden Klasse, men som afholder sig derfra nu, fordi Prisforskellen er for stor. Som Menneskene nu en Gang er, saadan er det rejsende Publikum ogsaa, man vil gerne »tillade« sig dette eller hint, deriblandt at rejse paa den Vognklasse, som byder den største Behagelighed og Uafhængighed, derfor vil en nedsat anden Klasses Takst sikkert animere Rejselysten i det Hele taget og betale sig saa godt, at tredje Klasses Taksterne kan reguleres til Fordel for Publikum. Det vilde være en virksom Foranstaltning mod den saa ofte omtalte Affolkning af anden Klasses Vogne.

Ja, men saa vil man jo miste en Indtægt af dem, der rejser paa anden Klasse nu. Maaske af nogle. Men lad dem, der har Raad dertil og finder en saadan Udgift vel anbragt dog saa faa Lov til at gøre sig Livet behageligt i en første Klasses Kupé og betale en Takst derfor, som staar i samme Forhold til anden Klasse, som denne til tredje Klasse. Det er i nogen Grad sandsynligt, at en saadan Ordning vilde bidrage til, at Publikum vilde benytte Jernbanerne i Stedet for Privatbiler, og samtidig lader dem, der kan og vil betale for mere Bekvemmelighed, faa det, man

ønskede, hvilket igen kan komme de mindre bemidlede til Gode, altsaa en økonomisk Fordel for Flertallet af de Rejsende og for — Jernbanerne. Mange vil maaske mene, at naar Taksterne skal sættes ned, saa maa det først og fremmest være for dem, der benytter den laveste Vognklasse, javel, men Jernbanerne skal jo forrente sig og ogsaa give sit Personale en Løn, som alle Parter er bedst tjent med; naar Banernes Indtægter skal forringes paa nogle Punkter, saa maa der findes Erstatning derfor paa andre; naar man i Republikken Tyskland kan have fire Vognklasser, saa maa vi ogsaa kunne have tre, og — man behøver jo ikke at være nogen Vismand for at indse, at Inddragelsen af første Klasse i sidste Instans godt kan komme til at svie paa et helt andet Sted, end man fra først have tænkt.

Og saa Godstransporterne. Om dem er der jo mange, der mener, at Lastbilerne indenfor de enkelte Landsdele ogsaa vil tage Transporterne af Kul, Sten o. l. fra Jernbanerne. Der er meget, der taler derfor; thi selv om Benzin og Gummi fordyres ved Told, saa vil dog den Martyrglorie, som Tolden sætter om Bildriften og den paatænkte forøgede Kørehastighed give Bilerne et plus, der ikke maa lades ude af Betragtning.

Lastbilernes store Fortrin ligger som bekendt deri, at de kan tage Lasten ved Skib eller Værk og transportere den til Modtagerens Dør. Hvad om nu Jernbanerne ved Fornyelse af Vognkasserne forsøgsvis forandrede nogle af dem, aabne og lukkede, saaledes at disse for hver Vogn bestod af tre Kasser, anbragt bag hinanden i Vognens Længderetning med Ruller under, saa de kunde rulles sideværts fra Jernbanevognen ud paa Undervognen af en Lastbil, som saa naturligvis maatte understøttes af en Slags Dunkraft, saa længe Kassen rullede ud. Den fornødne Kraft til at trække Kassen ud kunde faas fra Motoren, ligeledes til paa Bestemmelsesstedet at løfte Kassens forreste Ende opad, saa Lasten kan styrte ud af en Lem

i Bagenden. Med andre Ord: Afløsningen fra Jernbanevogn og Lastbil, som den nu foretages med Haanden, skulde afløses af mekanisk Kraft. Noget lignende med de lukkede Vognkasser, men de maatte selvfølgelig tømmes paa en Maade, der ikke kunde skade Indholdet. Det siger sig selv, at disse Kasser skulde være Normaler, som kunde anvendes hvor som helst. Der kunde Bilerne ikke konkurrere, det skulde hurtigt vise sig, at en Transport over en Landevej kræver en Energi og Betjening, der er betinget af en Udgift, som langt vilde overstige Udgiften til »Omlæsnin-gen« paa Banegaarden.

Det blev en dyr Historie at praktisere den Idé, ja saamænd, men der vilde samtidig blive en god Fortjeneste, ved at Banerne paa en tidssvarende Maade selv befordre Godset til Forbrugerne, og det var jo ikke nødvendigt at have en Lastbil disponibel paa hver Landstation. Den store Gevinst, som Banerne kunde tage, ved at en ankommet Vogn hurtigt aflastes for læssede Kasser og lastes med andre, tomme eller læssede og anvendes paany, maa ikke glemmes, og naar vi saa fik en gennemgaaende Godstogsbremse som paa den anden Side af Sundet — vi har jo allerede mange Godsvogne, som er forsynet med Bremseapparater — og fremførte Togene med større Hastighed i hvert Fald paa de Dele af Strækningerne, hvor det kan lade sig gøre uden nogen større Forøgelse af Brændselsudgifterne, saa havde vi endnu en Mulighed til at hævde os og samtidig en højere Sikkerhedsgrad paa Jernbanerne.

Det vilde jo ogsaa være et stort plus for Jernbanernes Kunder, den middelstore Forbruger af f. Eks. Kul kunde gennem sin sædvanlige Forbindelse faa en fire--seks Tons i een Kasse og to andre Forbrugere en lignende Portion hver fra samme Jernbanevogn, derved fik Forbrugerne Kullene billigere, og Købmanden tjente — relativt set — lige saa meget.

F. Spøer.

CENTRALORGANISATIONEN

Til Folketingets Lønningsudvalg har Centralorganisationen afsendt følgende Skrivelse: Statstjenestemændenes Centralorganisation skal ved nærværende fremføre sit Synspunkt overfor Regeringens Forslag til Ændringer i Lov om Statens Tjenestemænd.

Ved den Forhandling, der, forinden Lovfor-
slagets Fremsættelse, fandt Sted mellem Rege-
ringen og vore Organisationer, gjorde vi med
fuld Føje gældende, at den nuværende Lønord-
ning hvilede paa en Overenskomst, truffet i
Foraaret 1925 med den daværende Regering, og
at denne Overenskomst var lovfæstet af Rigsdag-
en ved Gennemførelsen af Loven af 18de April
1925.

Regeringen har ikke villet anerkende disse
Argumenter, men har fremsat Forslag om Ned-
skæring af Tjenestemandslønningerne til et
samlet Beløb af ca. 28 Millioner Kr. aarlig fra
1. Juli 1927 at regne.

Under de forannævnte Forhandlinger under-
stregede Finansministeren, at den samlede
Nedskæringssum paa 28 Millioner Kr. aarlig
maatte fastholdes. Under Hensyn hertil forte
Forhandlingerne ikke til noget Resultat. For-
slaget er herefter forelagt Rigsdagen i det væ-
sentligste i samme Skikkelse som den, hvori det
forelaa, da Forhandlingsmødet med Tjeneste-
mændene fandt Sted.

Efter at Forslaget har været til 1ste Be-
handling i Folketinget, har Organisationerne
underkastet Sagen fornyet Drøftelse, hvorunder
der har været fuld Enighed om, at den fore-
slaaede Nedskæring vil virke økonomisk øde-
læggende for Tusinder af Hjem, og at det Stand-
punkt maa fastholdes, at den i 1925 gennemførte
Lønordning ikke med Rette kan ændres før
1. April 1928.

Det var ved Overenskomsten om den nævnte
Lønordning, saavel fra den daværende Rege-
rings Side som fra Tjenestemandsgeneral-
ens Side en Forudsætning, at Loven skulde have
en Varighed af 3 Aar til 1. April 1928 —
indenfor hvilket Tidspunkt Konjunktur- og Dyr-
tidstillæg kun skulde paavirkes af Forandringerne
i Prisniveauet efter de herom i Loven
fastsatte Bestemmelser.

At Rigsdagen ikke alene var bekendt med
denne Forudsætning, men ogsaa ved Lovens
Vedtagelse godkendte den, fremgaar deraf, at
Lovforslagets Revisionsbestemmelse vedtoges i
uændret Skikkelse, efter at det baade af Fi-
nansministeren og det konservative Folkepar-
tis Ordfører, Hr. Parkov, klart var understre-
get, at Bestemmelsen var at forstaa saaledes,
at Loven skulde gælde til 1. April 1928, og at
Finansministeren senest 1. Marts 1928 skulde

fremstætte Forslag om dens Revision. Vi skal
i denne Henseende henvise til de Udtalelser,
fremsat af det konservative Folkepartis Ord-
fører, Hr. Parkov, og af Finansministeren un-
der Lovens Behandling i Folketinget 1925. Ifølge
Folketingets Forhandlinger Sp. 5376 udtalte
Hr. Parkov:

»... Endelig kan jeg være enig med Ministeren
i, at han har indsat en Bestemmelse om Revision
af Loven. Han har ønsket, at der skulde være fast-
sat en Tidsgrænse, og denne er fastsat til den 1.
Marts 1928, inden hvilket Tidspunkt der fra den
til den Tid siddende Finansminister skulde fore-
ligge Forslag til Revision. Men medens jeg er
enig i, at det kan være rigtigt, at der træffes en
Bestemmelse om Revisionen, er jeg ikke enig i, at
man udskyder Tidspunktet saa langt som til 1. Marts
1928. Jeg tror, det vil være nødvendigt, at vi har
en Bestemmelse om, at vi før den Tid faar en Re-
vision.«

Herpaa svarede Finansministeren, Folketin-
gets Forhandlinger Sp. 5389, saaledes:

»Det ærede Medlem udtaler, at det var bedre,
om der havde staaet, at der skulde fremsættes For-
slag til Revision af Loven om 2 Aar. Det var
muligt, at 2 Aar er bedre end 3 Aar. Jeg tror ikke,
jeg rober nogen Hemmelighed, naar jeg siger her,
at Tjenestemandsgeneraler, som vistnok antages at
staa det ærede Medlems Hjerter nærmest, ønskede,
at Forslag til Revision først skulde fremsættes om
5 Aar. Det var en Indrømmelse til mig, naar der
blev sat 3 Aar, saa jeg tror ikke, det ærede Medlem
ligger i den Linie, han tror at ligge i, med Hen-
syn til det Ønske, der fremsættes her. Men jeg
skal for mit Vedkommende være villig til at for-
handle om den Tidsbestemmelse; jeg har blot villet
bemærke, at naar der staa 3 Aar, er det ikke, fordi
jeg har ønsket en længere Gyldighedstid for Loven,
men fordi jeg har ønsket en kortere Tid, end Tjene-
stemændene har ønsket.«

Vi skal foruden disse Udtalelser henvise til,
at Lønningsraadets Formand, Departements-
chef Kofoed, den 11. September 1925 i Dag-
bladet »Børsen« stærkt har understreget, at den
nuværende Lønordning hviler paa en Overens-
komst gældende til 1928. Departementschefen
siger herom ifølge »Børsen«s Gengivelse:

»Her kan ingen Ændringer foretages, thi det
drejer sig jo om en Overenskomst, der er sluttet
mellem Staten og Tjenestemandene, og denne Over-
enskomst maa holdes.«

Endvidere udtaler Departementschef Kofoed
til samme Blad:

... nu er der sket det, at Konjunkturtillægget er bleven sat i direkte Forbindelse med Pristallet saaledes at det stiger og falder med dette efter Regler, der er fastsat indtil 1928; før denne Tid kan Reglerne for Konjunkturtillægget saaledes ikke ændres.

Af det her anførte vil det fremgaa, at baade Regeringen, Rigsdagen og Administrationen har været enig med Tjenestemændenes Organisationer i, at den nuværende Lønordning ved Loven af 1925 var fastlagt indtil den 1. April 1928.

Vi maa derfor overfor det højtærede Lønningsudvalg, som tidligere overfor Regeringen, gøre gældende, at det foreliggende Forslags Gennemførelse vil svække den Respekt som Tjenestemændene nærer overfor trufne Aftaler og indgaaede Forpligtelser, der altid nøje er blevet overholdt af Organisationerne.

Hvad selve Forslagets Indhold angaar, skal vi indskrænke os til at udtale vor absolutte Uvilje imod Forsørgertillægsprincippet, der efter Organisationernes Opfattelse maa være Lønforholdet mellem Staten og dens Tjenestemænd uvedkommende. Men iøvrigt kan vi ikke erkende Berettigelsen i den foreslaaede Lønreduktion, idet vi maa hævde, at Tjenestemændenes Lønninger allerede er forringet i et Forhold, der meget nøje svarer til den stedfundne Nedgang i Prisniveauet siden 1921. En tilsvarende Tilpasning af Lønningerne fandt desværre ikke Sted i Perioden 1915—19, var det sket, vilde Tjenestemændenes økonomiske Stilling have været betydelig bedre, end Tilfældet nu er.

Uden at komme ind paa nogen vidtloftig Udregning af de tidligere og nuværende Lønninger og Forslagets Virkning paa disse, skal vi dog tillade os at fremføre et enkelt Eksempel:

I Januar 1921 under Højkonjunkturerne oppebar en gift Tjenestemand, der var bosiddende i København, som Slutløn i 16. Lønningsklasse en samlet Lønningsindtægt paa 4644 Kr. aarlig. Han oppebærer for Øjeblikket 3524 Kr. aarlig, og har saaledes i den forløbne Periode haft en samlet Lønnedgang paa 1120 Kr. aarlig eller nær op til 25 pCt.

Saafremt det af Regeringen fremsatte Lovforslag gennemføres, vil den samme i København bosiddende Tjenestemands Løn blive nedbragt til 3240 Kr. aarlig, og saaframt han har Forsørgerpligt for indtil 3 Børn, til 3390 Kr. aarlig. Omsat i Ugeførtjeneste bliver det henholdsvis 62 Kr. 30 Øre og 65 Kr. 20 Øre pr. Uge. For Tjenestemænd med mindre end 6 Aars Ansættelse vil de tilsvarende Ugelønninger være 56 Kr. 53 Øre og 59 Kr. 42 Øre.

For Provinshbyernes og Landets Vedkommende bliver de foreslaaede Lønninger endnu

lavere, og desuden maa der regnes med den Indtægtsnedgang, som Nedsættelsen af de særlige Ydelser, Køre- og Natpenge m. v. repræsenterer; det drejer sig i de fleste Tilfælde her om en Nedgang paa mere end Halvdelen af disse Ydelsers nuværende Beløb, idet saafel Summen som Tiden for Ydelsernes Beregning foreslaas nedsat.

Under Henviisning til de her anførte Synspunkter udtaler vi Haabet om, at det højtærede Lønningsudvalg vil søge at forhindre, at der imod Tjenestemændenes Ønsker gennemføres en Lov, som — bortset fra dens uheldige økonomiske Virkninger — tilsidesætter Aftaler, trufne i Henhold til den lovfæstede Forhandlingsret.

FRA DAGSPRESSEN

TJENESTETID OG SIKKERHED FOR PUBLIKUM

I Løbet af nærmeste Tid vil Trafikminister Stensballe indbyde Repræsentanter for de forhandlingsberettigede Tjenestemandsoorganisationer til en Forhandling om Ændringer i de gældende Tjenestetidsregler. Hr. Stensballes Maal er angivet at være en meget betydelig Indskrænkning af Personalestabten, hvilket bl. a. skal naas ved en Forlængelse af Arbejdstiden, og for den største Etats Vedkommende, Statsbanerne, er Maalet, efter hvad der er blevet meddelt, at naa til en Indskrænkning paa 15—1600 Mand væsentligst ved Afskedigelse af det løst ansatte Mandskab, de saakaldte Ekstraarbejdere.

Arbejdstiden ved Statsbanerne er som bekendt 8, 9 og 10 Timer, alt efter Arbejdets Beskaffenhed, og de Krav, Tjenesten stiller til de paagældende Tjenestemænd. Nu kan ingen paa Forhaand afvise Muligheden for, at der er noget at spare for Staten ved en Omlægning af Tjenestetiden, særlig nu under den herskende Erhvervskrise, som jo ogsaa Statsbanerne har faaet at føle i Form af en meget betydelig Nedgang i Trafikken. Egentlig kan det kun undre, at Hr. Stensballe har ladet hengaa et Fjerdingaar, inden han har rørt ved dette Spørgsmaal, hvis han har Ret i, at det er muligt at spare Staten for 6—7 eller flere Millioner Kr. aarligt paa denne Konto. Hvis dette var rigtigt, maatte det være hans simple Pligt snarest muligt at gribe ind og gennemføre en Regulering, som kunde aflaste Staten for en overflødig Udgift. Men under de Forhandlinger med Tjenestemændene, der nu forestaar, vil det vise sig, om Hr. Stensballe har Ret, eller om han maa-ske har taget Munden lidt for fuld. Skal der overhovedet være nogen Mening i Tjenestemændenes Forhandlingsret, maa Ministeren, iden han træffer sin Afgørelse, tage de Argu-

menter, der fremføres fra den praktiske Tjenestes Folk, op til Undersøgelse, og netop i et Forhold som det, der her er Tale om, maa der tillægges de Udtalelser, der fremsættes af Tjenestemændenes Side, særlig Vægt. De ved dog, hvor Skoen trykker.

Op Spørgsmaalet om Indskrænkning af Statsbanernes Personale har jo to Sider: Alle vil være enige om, at Personalet, hvis det er for stort, skal bringes ned snarest muligt. Men først og fremmest maa Hr. Stensballe under sine Bestræbelser for at reducere Tjenestemandsstaben, og forlænge deres Arbejdstid have Hensynet til Sikkerheden for det rejsende Publikum for Øje. Den Gevinst, der kan indvindes ved f. Eks. at forlænge Lokomotivpersonalets Arbejdstid, kan meget let blive dyrekøbt. For at blive ved Lokomotivførerne er vel intet andet Arbejde mere anspændende og samtidig mere ansvarsfuldt end netop deres. Et Sekunds Sløvhed paa Grund af Overanstrengelse kan komme til at koste Snese af Menneskeliv. De store tyske Jernbanekatastrofer for et Par Aar siden talte deres tydelige Sprog i saa Henseende, og Vigerslev-Katastrofen herhjemme kan meget vel nævnes i somme Forbindelse. Den Dag, det rejsende Publikum, hele den store brede Befolkning, taber Tilliden til Sikkerheden paa Banerne, kan D. S. B. efter den Udvikling, Biltrafikken nu er naaet frem til, pakke sammen, og da vil det ikke nytte stort, at det er lykkedes Hr. Stensballe gennem en Forlængelse af Arbejdstiden at spare en større eller mindre Del af Personalet, thi da vil der være skabt Mulighed for langt mere omfattende Reduktioner, simpelthen fordi Trafikken gaar over paa Bilerne. Men formentlig kan dette ikke være Hr. Stensballes Maal.

(Fyns Venstreblad.)

LOKOMOTIVFYRBØDERKREDSSEN

Af Hensyn til Delegeretmødet bedes Afd. Kass. indsende Kontingentet for Jan. Kv. saa hurtigt som muligt.

Carl Petersen.

TIL LOKOMOTIVFYRBØDERNE I 1. DISTRIKT

Afd. 2 og 6, København, indbyder herved Lokomotivfyrbøderne i 1. Distrikt til et Protestmøde imod Regeringens Nedskæring af vore Lønninger og Emolumenter.

Samtidig finder man det formaalstjenlig at drøfte visse Forslag, som skal forelægges Kongressen blandt andet Motorvognskørslen m. m.

Mødet afholdes Mandag den 11. April Kl. 7.30 paa Haveselskabetsvej Nr. 3, den lille Sal i Stuen.

Paa Afd. 2 og 6's Vegne

J. Knudsen.

DØDSFALD

Lokomotivfører *Søren Kruse*, Aarhus, afgik Tirsdag den 15. Marts ved Døden paa Aarhus Kommunehospital og begravedes paa nordre Kirkegaard Mandag den 21. Marts.

Afdøde var en ualmindelig tjenstvillig Kollega, der var afholdt af alle, saavel Kammerater som Medansatte, hvilket den store Deltagelse ved Begravelsen bar Vidne om; det ret store Kapel kunde næppe rumme alle de tilstedeværende. Kisten ledsagedes til Graven af Sørgemusik, og efter Jordpaakastelsen bragte Lokomotivfører Kjør den afdøde Kammeraternes sidste Hilsen og udtalte et Ære være hans Minde.

KARNEVALLET I VAMDRUP

den 6. Marts. Blæst fra Vest, nej fra Syd, da det foregik i en ægyptisk Ørken blandt Pyramider, Palmer, Karavaner m. m., assisteret af et sydlandsk 4 Mands Jaz Orkester. Ca. 130 Deltagere, alle maskerede, saavel komiske som elegante Dragter lige fra Nord- til Sydpol, saa er der nogen, der ønsker at se noget udenlandsk, kan de bare tage til Vamdrup. En miniature H-Maskine, som var lavet af et Par ihærdige Lokomotivmænd, fremførtes af samme to kort efter Festens Begyndelse. Ved Prøvekørselen havde den faaet et afbrændt Hjul, som er den Slags Ting, vi Lokomotivmænd er udsat for, men de undgaar vist Ingeniørforhør. Kl. 10 faldt Maskerne, og senere blev der udtrukket en Herre- og Damepræmie. Derefter gik Dansen lystig til Kl. 2, hvor saavel Musikere som Deltagere var ved at køre forbi. »Stop«!

Med disse Ord vil jeg gerne rette en Tak til Festudvalget, Musikerne og de to ihærdige samt alle, som bidrog til den vellykkede Fest. En Tak til Hr. Lokomotivmester Høegh for sin Velvillighed med Ordningen af Frihed til vore Fester.

H. P. Knorr.

SJÆLLAND-FALSTERSKE SYGEKASSE

Foranlediget af gentagne Forespørgsler henledes Medlemmernes Opmærksomhed paa, at i Lægedistrikter, hvor der er flere Jernbanelæger, kan Lægeskifte kun finde Sted 1. April. Anmodning om Lægeskifte maa være Sygekassen i Hænde senest 15. April.

Frode Nielsen.

Det meddeles herved, at den mellem Jernbanelæge Linde og Læge P. Nørgaard truffne private Ordning angaaende Lægetilsynet med Interessenterne i 1 D 1 Lægedistrikt ophører fra 1. April d. A., saaledes at Jernbanelæge Linde personlig varetager Lægetilsynet med de til hans Distrikt hørende Interessenter. Repræsentantskabet har imidlertid fra nævnte Dato i 1 D Distrikt ansat en tredje Jernbanelæge — Læge Vald. Petersen, Jagtvej 74, Telefon Nora 2636, Konsultationstid Hverdage Kl. 1—2 og Fredag 6—7.

Interessenterne i 1 D Lægedistrikt har herefter for et Aar ad Gangen — 1. April—31. Marts — frit Valg mellem de i Distriktet ansatte 3 Jernbanelæger.

Lægetilsynet med de i Søborg boende Interessenter varetages om hidtil af Læge Thygesen, Søborg Hovedgade 78.

Jernbanelæge Jarløv, Reventlowsgade 30, er bortrejst fra 1.—13. April d. A. Lægetilsynet med 1 A III Lægedistrikt i nævnte Tidsrum varetages af Læge Thranegaard, Reventlowsgade 30. Konsultationstid: Kl. 1—2.

JYSK-FYNSKE SYGEKASSE

Ved det i Marts Maaned d. A. foretagne Valg af Bestyrelse for Statsbanernes jysk-fynske Sygekasse for Perioden 1. April 1927—31. Marts 1930 valgtes nedennævnte Interessenter til Bestyrelsesmedlemmer:

Assistent J. J. Bjerring, Nyborg,
Overportør 213 M. K. Sørensen, Vejen.
Banearbejder 1246 T. E. Frederiksen, Herning.
Banearbejder 1609 A. Andreasen, Aarhus H.
Overportør 401 N. P. Christensen, Odense.
Haandværker 3969 H. P. Henriksen, Centralværkstedet, Aarhus (sidstnævnte valgt af de timelønnede Interessenter).

Til Suppleanter valgtes:

Togbetjent 1005 H. C. Petersen, Aarhus H.
Lokomotivfører M. P. Røgiids, Aalborg.
Overportør 1027 L. C. Jensen, Aarhus H.
Portør 829 N. K. Mikkelsen, Silkeborg.
Haandværker 2841 C. M. Caspersen, Centralværkstedet, Aarhus.
Arbejdsmand 4053 G. V. Jaquet, Centralværkstedet, Aarhus.

De to sidstnævnte valgte af de timelønnede Interessenter henholdsvis som første og anden Suppleant.

TAK

Min hjerteligste Tak for venlig Deltagelse ved min kære Mands, Lokomotivfører Søren Kruses Sygdom, Død og Begravelse.

Johanne Kruse og Børnene.

Udnævnelse fra 1.—4.—27:

Lokomotivfyrbøder L. E. A. R. Kragh, Vejle H. (Rangf.), til Lokomotivfører i Vamdrup (min. Udn.).

Tilbagekaldelse af Afsked.

Den Lokomotivfyrbøder ved Kbhavns Godsbgd. C. J. Andersen, meddelte Afsked paa Grund af Svagelighed fra 31.—3.—27 er tilbagekaldt.

Forflyttelse efter Ansøgning fra 1.—4.—27:

Lokomotivfører E. P. Larsen, Vamdrup, til Aarhus H.

Afgaaet ved Døden.

Lokomotivfører S. P. M. Kruse, Aarhus H., den 15.—3.—27 og Lokomotivfører H. P. S. Lundby, Esbjerg, den 25.—3.—27.

KØBENHAVNS LIGKISTEFABRIK

TELEFON 69 66

BLEGDAMSVEJ 50

TLF. VESTR. 43 57

GRUNDLAGT 1888

GRUNDLAGT 1888

Kyndig og samvittighedsfuld Vejledning samt Besørgelse af alt vedrørende Begravelse og Ligbrænding.

Nærværende Nummer er afleveret paa Avispostkontoret d. 6. April.

Redaktion: Vesterbrogade 98 A², København V.

Tlf. Vester 8173 eller Centr. 14,613.

Udgaar 2 Gange maanedlig.

Abonnementspris: 6 Kr. aarlig.

Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

Annonce-Ekspedition

Ny Vestergade 7², København K.

Telefon Central 14,613.

Kontortid Kl. 10—4.

Camillus Nyrops Etabl.

Nyrop og Maag A/S.

Købmagergade 43. — København K.
Telefoner: Central 768 og 10028.

Bandager og Sygeplejeartikler i stort Udvalg.
Specialitet:
Bandager til vanskelige Tilfælde.

Amk. Gummivare

Indestri Vesterbrogade 3 Etage, B.
Vordersprøjter, Sanitets- & Sygeplejeartikler
III. Prisliste med 30 Bre i Primær.
DISKRET FRESPECTION • Telf. Østen 4195
Jernbanemænd 10 pCt. Rabat

Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger

Hovedkontor:

15 Njalsgade 15

København

Telefon 4015.

Telefon 4015

Forlang

„Slotsbryggeriet“s Husholdningsøl & Skibsol

Original pasteuriseret Aftapning
Faas paa Hel- og Halv-Flasker

RENSECREMEN TIKLO

er ganske vidunderlig til at fjerne Olie,
Fedt, Sod, Smørelse, Snavs, Tjære o. lign.
fra Hænder og Arbejdstøj.

Forlang „Tiklo“ hos Deres Køb-
mand eller skriv til:

Worning & Petersen, Vejle.

Tilbud til Tjenestemænd.

De kan for Fremtiden faa aabnet en Konto, paa I. Klasses
Herre- og Dameskræderi samt Herrekonfektion og Drengetøj,
paa Ratebetaling til absolut kontante Priser.

Med Højaustelse

J. V. Jensen, Skræddermester. Gl. Kongevej 135 B. Vstr. 4610.
Uden Udbetaling

Uden Udbetaling

Vesterbros Frugtlager

Enghave Plads II

Enghave Plads II

Frugt og Grøntsager. - Tørrede Frugter samt Conserves. - Billige Priser.

A. Larsens Eftfl., Skotøjsmagasin, Istedgade 57.

Prima dansk Fodtøj til smaa Priser.

Reparationer udføres paa eget Værksted. — Telf. Vester 483 y.

J. Agerskov's

Bageri & Conditori

Flensborggade 61. Tlf. Vest. 8357

anbefaler sig til d'Herrer Jernbanemænd med 1. Klasses Varer.

Bestillinger paa større og mindre Kager til Selskaber modtages.

Morgenbrød bringes.

Morgenbrød bringes.

Reparationer
udføres.

Lædervare-Forretningen

Sdr. Boulevard 44—46

Tlf. Vester 1494 v.

anbefales.

Rejsekuffelter, Citytasker, Portemonnøer
Skoletasker, Tegnebøger m. m.
i stort Udvalg.

Vesterbros Vinimport Absalonsgade 34

Tlf. Vester 4988

Tlf. Vester 4988

H. C. Hansen,

62, Vesterbrogade 62.

Trikotage- og Garnforretning.

Stort Udvalg.

Underbeklædning, Strømper, Sokker.
Leverander til Forbrugsforeningen.

Engelsk-Dansk Beklædnings-Magasin Langgade 61. VALBY. Telf. 51.

Største, billigste og bedste

Herre- og Drengeskiverings-
Forretning og -Skræderi,

Underbeklædning, Hatte og Huer.

„Råttut“
er
bedst

Faas overalt!

Godkendt af Den Kgl. Veterinær- og Land-
bohejskole i Henhold til Lov af 6 Maj 1921.

RÅTTUTS SALGSKONTOR
Amiciavej 8, København V.

VAREHUS „SCHULTZ“, Istedgade 134. Telefon 11 372.

ALT I MANUFAKTUR TIL BILLIGSTE PRISER

SPECIALITET: Maskintøj, Skjorter, Underbeklædning, Drengetøj, Linned, Forklæder Sengendatyr.

Gevinstsedler modtages.

Statsbanefunktionærer 5 pCt. Rabat

STØT DANSK INDUSTRI

KØB DANSKE VARER

KØB MANUFAKTURVARER & TRIKOTAGE

i Varemagasinet — ved Frk. Jensen — Vesterbrogade 1, Nr. Sundby.
Telefon 2305 — Stort Udvalg i Legetøj — Telefon 2305.

Brdr. Nielsen, Brogade 5, Nr. Sundby

Juvelér & Guldsmed
Telefon 4059.
Fest-, Brude- og Jubilæumsgaver. — Skyttepræmier i stort Udvalg

Køb Forbruget hos

J. Chr. Sørensen

Tapet- og Farvehandel

Vesterbrogade 9 - Nørre Sundby - Tlf. 1146